

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Юлиан Куюмджиев

за дисертационния труд на Мирослав Павлов Димов

на тема

„Възможностите на пластинковите инструменти

при транскрипции на барокови творби”

за присъждане на образователната и научна степен „Доктор” по научна специалност „Музикознание и музикално изкуство”

в професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство”

Мирослав Димов е завършил НУМСИ „Христина Морфова” в Стара Загора и НМА „Проф. Панчо Владигеров” със специалност ударни инструменти. Участвал е в майсторски класове на Татяна Колева, Емануел Сежурне, Богдан Бакану, Ивана Билич. Преподавал е ударни инструменти в НУМСИ „Христина Морфова”, от 2014 г. е хоноруван преподавател по ударни инструменти в НМА „Проф. Панчо Владигеров”, а от 2019 г. – и в НМУ „Любомир Пипков” в София. Водач е на групата на ударните инструменти в Академичния симфоничен оркестър на НМА „Проф. Панчо Владигеров” от 2017 г. Участвал е като член на жури в Националния конкурс за изпълнение на българска музика “Върбан Върбанов“ и Международния конкурс за изпълнение на немска и австрийска музика „MAGIC” в Бургас. Има активна концертна дейност като солов изпълнител и участник в камерни формации, концертирал е в България, Франция, Германия,

Австрия, Холандия, Италия, Швейцария и Полша. Мирослав Димов се изявява и като композитор – Концертът му за маримба, пиано, ударни и струнен оркестър „Необятни светове“, написан в съавторство с д-р Емелина Горчева, е изпълняван с успех във Франция, Китай, Австралия, САЩ, Япония и Великобритания и е включен в задължителните програми на конкурси за ударни инструменти в България.

Трудът има общ обем от 151 страници и се състои от увод, три глави, заключение, библиография, която включва 22 заглавия – 8 на кирилица и 14 на латиница, 9 нотни издания, информация за концертната дейност във връзка с темата на труда. Като приложение е включено интервю на докторанта с известния изпълнител и педагог проф. Емануел Сежурне, в което се обсъждат проблеми, свързани с темата на труда.

Както отбелязва в увода докторантът, неговите изпълнителски интереси като перкусионист са тясно свързани с музиката от епохата на барока (с. 6). Това обуславя избора на темата на неговия труд, както и основната цел на изследването – да се анализират транскрипции за маримба на барокови произведения, „като се очертаят и изведат линиите в идейно-художествен план по отношение на стилистиката и лексиката, интерпретационните проблеми, доминирани от спецификата на инструмента” (с. 8). От нея произтичат и основните задачи, които си поставя докторантът в своето изследване, сред тях да се формулират основните проблеми при транскрибирането на барокови произведения за маримба, както и при тяхната интерпретация, да се представи големия диапазон от технически възможности на инструментите маримба и вибrafон и да

се обогати техния репертоар, да се открият допирни точки между епохата на барока и нашето съвремие.

В първата глава Мирослав Димов представя кратък исторически обзор на възникването и развитието на инструментите маримба и вибрафон. Авторът обръща внимание на основните етапи при техническото усъвършенстване на двата инструмента, на специфичните им технически, темброви и изразни характеристики, както и на музикантите, които имат значение за оформянето на съвременния облик на инструмента маримба. Набелязани са в общ план проблемите, които произтичат от направените транскрипции за маримба на барокови произведения по отношение на динамика, темпо, орнаментика, каденци, изпълнителски похвати.

Първият раздел на втората глава е посветен на спецификата на бароковата епоха и накратко представя стиловите особености, жанровете, изразните средства и инструментите на тази епоха, а вторият раздел на същата глава акцентира върху проблематиката, свързана с транскрипцията за пластинкови ударни инструменти на барокови произведения, тяхната интерпретация и възможностите за прилагане на изпълнителски принципи от епохата на барока в изпълнителската практика на пластинковите ударни инструменти в нашата съвременност.

Третата глава очертава най-важните приноси на изследването и неговата приложна насоченост и актуалност във връзка със значението на пластинковите ударни инструменти в съвременната изпълнителска практика. Мирослав Димов анализира подробно транскрипции на известни произведения от епохата на барока: клавирна соната К 98 от Доменико Скарлати, Фуга в сол минор за клавир и вариации №№ 1, 4, 5, 8 и 30 из *Голдберг-вариации* от Йохан Себастиан Бах, „Лято” из „Годишните времена” и „Ла фолія” от

Антонио Вивалди. Авторът извежда важни особености на изпълнителската техника, щрихи, артикулация, динамика и дава конкретни препоръки за пълноценното изпълнение на тези транскрипции, извлечени от неговия практически опит.

Трудът на Мирослав Димов има ценна практико-приложна стойност и анализите, изводите и интерпретаторските наблюдения могат да послужат и на други перкусионисти при навлизането им в тази изпълнителска проблематика. Всички анализирани транскрипции от докторанта са били представени на сцена и по този начин авторските обобщения в изследването са практически апробирани и са получили обществен отзвук.

Въз основа на приносния характер на докторския труд и на неговото важно практико-приложно значение за съвременното перкусионно изпълнителство предлагам на уважаемото научно жури да присъди на Мирослав Димов образователната и научна степен „Доктор” по научна специалност „Музикознание и музикално изкуство” в професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство”.

16 март 2020 г.

Проф. д-р Юлиан Куюмджиев